

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 3 kr. Kereskedelmi és gyárosok külön árkedélyezményben részesülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyilt tér sora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztőség

és
kiadóhivatal:

Nagyenyedi
Könyvnyomda és Papír-
árugyár részvénytársaság
Főter 38. szám alatt,

hova egy lap szellemi részét illető
közlemények, mint az előfi-
zetések és hirdetések bér-
mentesen küldendők.

Kéziratok nem adnak vissza.

A mérleg.

Folyó hó 14-én nyitotta meg b. Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter azt a tanácskozást, amely hat ülésben tárgyalta a magyar autonom vámtarifát és 19-én berekesztette a miniszter e tárgyalásokat egy beszéddel, melyet bizonyos mértékben az egész tanácskozás mérlegének lehet tekinteni. Amit báró Dániel kereskedelemügyi miniszter megnyitó és bezáró beszéde közt mondta, bár sok kitűnőt, sok ékesszólást, sok fényes szellem megnyilatkozását és hatalmas szakutadást hallottunk, kevés kivétellel nem volt képes felemelkedni arra a magaslatra, amelyen a kereskedelemügyi miniszter beszéde mozgott. Megnyitó beszédeben hangsúlyozta a miniszter a helyzet komolyságát és a nagy sulyt, melyet a kormány arra fektet, hogy minden eshetőségre el legyenek készülve. Egyben nyilatkozta, hogy a magyar autonom vámtarifa tárgyalása még nem jelenti az önálló vámterületet; hogy a kormány a képviselőház határozatának tett eleget, midőn a tervezetet kidolgoztatta, de minden eszközt meg fog mozdítani és minden erélyt, amelyre csak képes, arra fogja fordítani, hogy Ausztriával a közgazdasági kiegyezést létrehozza, mivel az önálló vámterület oly megvárakozásokat hoz magával, melyeket, ha csak lehet, el kell kerülni. A közös vámterületen belül is es Ausztriával a közgazdasági szerződés megkötése esetén igen jó hasznát fogja venni a kormány azoknak a tapasztalatoknak, melyeket e tanácskozásokból merit.

Nagyszabású, valóban államférfiai beszédében felhívta a miniszter a tanácskozás tagjait, hogy nem törődve társadalmi és politikai meggyőződésükkel és a kormány kérdőpontjai által nem akadályozva, bátran mondják ki véleményüket és világosság, nyíltság és őszinteség által járuljanak hozzá a haza javának előmozdításához.

És e felhívásnak teljes mértékben eleget tettek az enquete tagjai. Mindaz, ami Magyarország politikai életében szerepet játszik, ami a mezőgazdaság, ipar és kereskedelem terén mértékadó, kész volt becsületes meggyőződéssel hozzájárulni a nagy célhoz és volt miniszterek, mint Wekerle Sándor, Lukács Béla és Hieronymi Károly; Miklós Ödön, volt államtitkár; Lánzy Leó országgyűlési képviselő, a kereskedelem első képviselője; gróf Károlyi Sándor, gróf Desseffy Aurél, az agrárius irány képviselői és sok más óriásai a szellemnek és portálói

a közvéleménynek összejötték, nem azért, hogy problémák felett folytatott harcban egymást támadják, hanem hogy megadják a kormánynak az irányt, amelyben közgazdasági politikánknak mozogni kell, hogy az érdekelletétek ipar és mezőgazdaság közt kiegyenlítettessenek és hogy mind a két gazdasági tényező érdekeinek megadassék az a hathatós egyenlő védelem, amely teljesen kizárja ugy az egyoldalú kedvezést, mint a mellőzés.

Felette becses észrevételeket hallottunk a pénzügyi vármok tervezett felemeléséről, az ipari munkások el-látásáról, érdekeiről és képzéséről, és ha azoknak az eszméknek, melyek e szaktanácskozmány tárgyalásai folyamán kifejezésre jutottak, csak egy kis töredéke megvalósul idővel, akkor a magyar autonom vámtarifa felett folyt tárgyalások mérlegét a legmagasabb fokban pozitívnek és aktívnek kell megjelölnünk.

Szóközi lendülettel előadott záróbeszédében erőteljes vonásokkal vázolta a miniszter ezt a mérleget, midőn egyttal az őszinte köszönet szavait intézte az érte-kezet tagjaihoz, akik egyenként és összesen legjobb erejükkel járultak a közjó szolgálatához.

A köszönet azonban, melyet báró Dániel az érte-kezet tagjaihoz intézett, első sorban báró Bauffy Dezső miniszterelnök kormányát illeti, mert a kormány a vámtarifa-tervezettel olyan témát bocsátott a nyilvános megvitatás alá, mely immár kell hogy szakadatlanul napirenden maradjon és reméljük, maradni is fog.

Telepitések az erdélyi országrészben.

A földmivelésügyi miniszter ujabban nagyon megkönnyítette a birtokszerezést az erdélyrészi állami telepitvényeken azáltal, hogy a föld vételárának törlesztési idejét 30 évről 50 évre meghosszabbította, a kamatlábat pedig 3°/o-ról 2°/o-ra leszállította.

A törlesztési kulcsnak ezen kedvező módosítása következtében Nagy-Sármáson (Kolozsvármegye) egy 20 holdnyi telepállományért évenként 98 forint 02 kr, Magyar-Nemegyén (Beszterce-Naszód vármegye) 26-15 holdért 89 frt 11 kr, a folyó évben megalakított viczei (Szolnok-Doboka vármegye) telepitvényen pedig 37-35 holdért az első tíz évben 79 frt 03 kr, azontul 40 évben át 102 frt 63 kr fizetendő vételári tőke- és kamat fejében.

Ezenfelül abban a fizetési kedvezményben is részesülnek a telepesek, hogy az első két évben a vételárt nem tartoznak törleszteni, hanem csak a kamatokat leróni, ami Nagy-Sármáson 61 frt 60 kr, Magyar-Nemegyén 56 frt, Viczén 44 frt terhekre felel meg.

A telepek nagysága és vételára természetesen akként van megállapítva, hogy a telepes ne csak a vételárt törleszthesse és az új birtokára eső közterheket viselhesse, hanem birtoka jövedelméből tisztességesen meg is élhessen. Az egyes telepállományok nagysága a nevezett három községben különböző, nemcsak azért, mert a földminőség is nem egyforma, de azért is, mert közös erdők is vannak, így Nagy-Sármáson a reudes husz holdnyi telepből csak 1000 négyszögöl az erdő, Magyar-Nemegyén a 26 holdból 8-6 hold, a viczei 37-35 holdból pedig 14-3 hold.

Mind a három telepítvényen az egyes telepek már ki vannak hasítva és a telepesházak is elkészültek; van továbbá iskola és óvoda is.

Az ezen községekben még meg nem szállott telepek és pedig Nagy-Sármáson 104, Magyar-Nemegyén 25, Viczén 20 telepállomány még a folyó évben betöltetnek.

Telepestül munkabíró és kifogástalan életű oly földmives kisgazdák fogadtatnak be, akik készpénzben, ingatlanokban (házban vagy földben) és gazdasági élő vagy holt felszerelésben (állatokban és gazdasági eszközökben) összesen 1000 forintos vagyont mutathatnak ki és abból a sorsolás előtt a lakóház vételára fejében 400 frtot, letétként további 100 frtot, összesen 500 frtot lefizetnek. Miniszteri engedéllyel a sorsolás előtt megkövetelt 500 frt kivételosen két részben is fizethető le; nevezetesen 350 frt a fölvétel alkalmával, a hátralékos 150 frt pedig egy év leforgása alatt, de azért a telepesnek a kikötött 1000 frtot első vagyonnal birnia kell, máskülönben a telepes az első termel letakarításáig megelni és új birtokát kellően felszerelni, valamint istállóval, óllal s egyéb szükséges épületekkel ellátni nem tudja.

Ezen felül megköveteltetik, hogy a telepes Nagy-Sármáson és Magyar-Nemegyén ev. ref., Viczén pedig róm. kath. vallású legyen.

Rendszerint minden telepes csak egy telepet kap, kivételnek is van azonban helye azon kisgazdákkal szemben, akik több telep megszerzésére és felszerelésére szükséges vagyonnal bírnak és a többi telepet felnőtt családtagjaik számára kívánják megszerezni.

TÁRCZA.

Egy fürdőző panasza a szerkesztőhöz.

— A Közérdek eredeti tárczája. —

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

Egüedje meg mindjárt az elején kijelentem, hogy nem akarok merényletet követni el az irodalom ellen azzal, hogy tárcza-írónak csapjak fel és becses lapja, az én „Közérdek jó barátom” olvasóinak türelmét próbálgassam most, mikor ez a nekikeseredett időjárás úgy is nagyon lestrófolta az emberek hangulatát. Nem, azt nem merném reszkirozni. Hanem más valami indított írásra. Gondoltam (mert nap nap után tapasztaltam), hogy van itt nekünk egy jó fürdőnk, egy igazi gyógyfürdőnk, amelynek, nagy hatásánál fogva, ország-szerre híresnek kellene lennie, s még sem tud róla — tisztelet a kivételnek — még vármegyénk közönsége sem. Igaz, ki is van — úgy szólva — lökve megynkből, mintha csak egy vékony szál tartaná oda, talán a még elszázosodni nem akaró magyar lelkek érzéseiből szövődött. Régen tudja már Szerkesztő ur, hogy Vizaknát értem ez alatt a fürdő alatt. Tessék elhiüni, kérem, hogy érdemes vele foglalkozni, mert unicum ám ez a hely. Ez a hajdan pallosjoggal bíró bányaváros, melynek sóját még a rómaiak is aknálták, ma télen falu, nagyon is falu, mondjuk ki az igazat, oláh falu, melynek csak egy kis részét csufolják „magyar város”-nak szemben a nagy oláh várossal. Nyáron aztán szegény magyar városbeliek oláh szomszédainkkal együtt elonyészunk és leszünk egy nagy szász város,

leszünk „Salzburg”. Szerkesztő ur kérem, én nem áruok tovább szákbán macskát, hanem kimondom, hogy leginkább azért írok, mert igen el vagyok keseredve; szeretnék valahogy könnyíteni a lelkemen. Ne tessék félreérteni, nem a szászok, sem az oláhok el nem keserítettek; mind jámbor, békés fürdővendégek azok, akik már megszokták évről-évre idejönni, hogy a zöld, veres, külső, szabad vagy Tökölly-tóban hagyják csuokat, rheumájokat és pénzüket, s nem lehet csodálni, ha mindenik uralkodó elemnek tartván a maga fajtát, olyan arccsal jár-ken, mintha övé lenne a fürdő, mondom, ez náluk egészen indokolt. Nekem csak egyedül a magyarokra van panaszom.

A „Közérdek” kedves olvasói talán el sem hiszik nekem, — mert Nagy-Enyeden, abban a jó magyar városkában, minden nemzetiségbeli magyar, kénytelen lévén beolvadni a magyarság nagy zömébe, ha az intelligencia tagja óhajt lenni — hogy itt a magyarok a leg-szászabbak. (Tisztelet a kivételnek.) Mi magyarok nem tudjuk igazán élvezni ezt a mi kedves fürdő helyünket, mintha egészen el lenne fásulva a lelkünk. Pedig mikor ide belép az ember, olyan kellemesen lepi meg a csinos „kurszalou” (!) vadszölös terraszával s az előtte levő pompás virág-grupppokkal. Olyan édes illat száll fel belőlük a tiszta reggeli levegőbe, hogy az ember szinte látja, mint emeli a szegény betegek tüdejét, kik ide leültek a friss lapokat bön-gészni, persze nem a „Pesti Hirlapot” vagy „Ellenzéket”, azzal csak kevesed magammal csinálok szenzá-cziót, hogy az után kutatok, — hanem elmerülnek a „Tribuna”, „Neues Pester Journal”, „Tagblatt” stb. soraiba.

Talán csak Sándor, a primás, borul ilyenkor úgy el a sok „Gut Morgen”-től, mint én, s azért kezdi olyan bánaatosan rá egy-egy jó régi magyar népdallal. Látom az arcán, hogy jól esnek neki, ha lelkesíteni tudna. Hiába! A közönség nagy része uottan helyezkedik el a padokon, várva a fürdési időt. Lassankint népesül a tó, egy-egy loccsanás, s uszó fejek jelennek meg, különösen a fákkal körülvett szép „zöld” tóban himbálják a sós hullámok a közönség elitejét, mindkét nembeli ifjakat és öregeket. Önöket talán megbotrán-koztatja, hogy ez így van? No lám, mi már megszoktuk.

Megvallom, mikor ide jöttem, volt még bennem annyi romantika, hogy azt vártam, hogy csak egy szép nap-on ez a hunczfut sós víz felfordít egy uszni nem tudó kisasszonyt és akkor, a pillanat hatása alatt, lesz egy lovagias ur, ki oda ugrik, hogy a fuldokló hölgyet még ideje korán kiszabadítsa a habokból, bár saját élete kockáztatásával, egészen úgy, mint az a regényekben szokás. Következnek a mama hálálkodása, másnap egy részvét-vizit, a napról-napra fokozódó érdeklődés s így tovább az utolsó kötetig, mint azt már kicsinálni minden jóra való regényíró kötelességének is-merné Milyen érdekes fürdői regény lett volna minden lapját végig élvezni; betöltött volna egy számot a napi programból! Dehogyan lett! Itt kérem annyira egészséges a levegő, hogy nincs semmi bacillus, még szerelem-bacillus se, hát még házasság — no már attól igazán dezinficiálva vagyunk. (Lehet, hogy vannak pedig sokan, kik inkább inficiálva szeretnének lenni.) Sándor és egész bandája beházasodott a tavaly, az ideére nem maradt senki!

más idegen meg nem fordult, a gyanu azonnal a kéregető színészre irányult, kit a lábrakelt rendőrség egyik legbuzgóbb és legügyesebb tagja, Nagy István rendőrbiztos, csakhamar nyakon is csipett, amiut a Reich vendéglőjében immár a második spriccerrel hűsítette magát a nagy munka (?) után. Az óra épségben megtaláltatott az ipsénél, ki most méltó büntetését várja. Az eset nem annyira érdekes, mint szomorú, s szintén hangosan kiáltja: Vidéki szünnap rendezése, mikor jön el a te országod!

— **Kutya-razzia.** A két hét óta immáron erélyesen életbe léptetett kutya-razziának már mutatkoznak jó következményei. Nem lézeng az utcán a faczér és nem faczér ebek csordája, a járó-kelő nincs minden perczben annak kitéve, hogy egy-egy kőszá eb lábikrájába kap. Csak folytassa a rendőrség a jól indult intézkedést továbbra is erélyesen és főképp tekintet nélkül arra, hogy melyik szájkosár nélkül járó kutya kinek tulajdona, mert akinek házőrzésre használt, vagy egyébként kedvelt kutyája van, az ügyelni fog arra, hogy az szájkosár nélkül ne kóboroljon az utcán, amelyiket pedig úgy kiengednek, azt kiirtani úgy sem kár. Hanem arra figyelmeztetjük, hogy a razzia alatt némileg lábrakapott kutya-protektionak okvetlen vessen véget, mert igen helyes eljárásának csak akkor lesz igazí eredménye.

— **Állatgészségi kimutatás.** Lépfene: Felső-Maros-Váradja 1 u., Oláh-Dálya 1 u., összesen 2 község 2 u. Veszettség: Nagy-Enyed 1 u. Sertésorbáncz: Felső-Orbó 5 u. Sertésvesz: Gergelyfája 1 u., Kutfalva 1 u., Oláh-Dálya 5 u., Sósapatk 11 u., Vizakna 2 u., összesen 5 község 20 udvar.

Csarnok.

Bicikli-majális Miklósváron.

— A Közérdek számára írta: Pakots József. —
(Vége.)

IV. A fogadtatás.

Ezer torok hurrah-ja hasította a levegőt, midőn vonatunk bedübörgött Miklósvár belombozott, trikolorokkal diszített pályaudvarára. A hölgyek rikitó japán ernyőiket lengették, a helybeli dalár-egyesület pedig teljes animóval kezdett bele ez alkalomra betanult himnusába, melynek, amennyire ki lehetett venni, ez volt a szövege:

„Él-jen, élje-hen, é-éljeh-hen!

Ekkor már a lelkesültség tetőpontra hágott. A miklósvári arany ifjuság pillanat alatt kikapcsolta a vicinális mozdonyát s diadalmenetben vonszolta vonatunkat előre. A helybeli bányász-egyesület zenekara rázendített a Rakóczi-ra s a telerszállító vagonokban az ókrök lelkesülten kezdtek bögni. Az ünnepélyes pillanat őket hatotta meg leginkább.

Az arany ifjuság végre kifáradt s a raktárnál felhagyott a diadalittas rohammal. A fogadó bizottság most zárt sorokban törtetett vonatunkhoz s Töröktörő Teőreök Tihannér (lehetetlen volt rá nem ismerem, bár sohase láttam) ünnepélyes torokszóval szónokolni kezdett. Nagy elfogódottságokkal tulajdonítható, hogy a gyönyörű beszédből csak egyes szavakat értettem meg.

... Fővárosi sajtó... nemes hivatás... légy üdvöz... stb. stb. óriási chaoszban kavargott fejemben s alig tudtam köszönetemet kifejezni a szép fogadtatásért.

Azután egy fehérruhás kis lányka nyújtott át üdvözlő szavak kíséretében egy szép csokrot, amiért a kis lányt meg kellett csókolnom. A lány a patyikusné ő nagyságáé volt s úgy mondják, hogy a patyikusné ő nagysága e lélekemelő pillanatban sehogysem tudta visszafojtani előtőrtő könyeit.

Beszéltek még a dalár-egyesület, a bányász-zenekar, az első miklósvári pincze-egyesület, a kereskedő ifjak társasköre stb. stb. vezetői s végtére a helybeli bányász-zenekar és dalár-egyesület lélekemelő hangjai mellett megindult az imponzáns menet a városba.

A menet élén Töröktörő Teőreök Tihai karikázott biciklijén, jobb kezében egy hatalmas, a város címeit viselő lobogóval, míg balkezelével a gépjét kormányozta. Utána kettős sorokban a város ifjai szintén biciklijén, orsiban nemzetiszin kokárdákkal mellükön. Következtek sorban a fehérruhás lányok, kik pünkösdirözsá-leveleket hintettek az utra, azután a dalár-egyesület és bányász-zenekar, a tüzoltócsapat és végül a kocsi hosszú sora. Az első kocsiiban csekélységem ült, mint a fővárosi sajtó képviselője, a patyikusné ő nagysága balján. A többi kocsiiban helyi notabilitások foglaltak helyet feleségeikkel és leányikkal. Bezárta a menetet a városi hajducapat és az isteni nép. A város szélén hatalmas diadalkapu volt felállítva.

V. A majális.

A majális d. u. 3 órakor vette kezdetét. A kivonulás a várostól egy félóránira fekvő erdőbe: a majális helyére, teljes rendben történt. A zenét a helybeli bányászok és tüzoltók egyesült zenekara szolgáltatta. A fogadtatásnál a tüzoltók zenekara azért maradt ki a

programból, mert karmesterüket az izgalom heves lázba döntötte, a majálisra azonban sikerült valahogyan mégis talpraállítani.

A mulatság kezdetén a patyikusné ő nagysága cercelet tartott, mely alkalommal sikerült Miklósvár válogatott szépségeivel megismerkednem. Pont 1/4 órákor a biciklitánczos-párok felállottak a tánczra. Az egyesült zenekar rákezdet a nyitányra, azután hirtelen átcsapott a csárdásba. Fenomenális látvány volt. Toll nem képes leírni, fantázia nem képes kellőleg ecsetelni. Elfogott az extázis s a patyikusné ő nagysága lábait pedálnak gondolva, kalimpálni kezdtem rajta, mint egy örült közsörüs.

Először csak a lassu csárdás folyt. Töröktörő Teőreök Tihai aztán jelt adott a frissre. A párok örült gyorsasággal kezdtek forogni, a szoknyák lobogtak, a fölvert porban aztán csak mint egy óriási fátylon át láttam a tovább történeteket. Annyit még láttam, hogy a tüzoltó-órparancsnok ur természetes lánya hirtelen elvesztette lábait alól a pedált s egész testi súlyával ráesett egy mellette tánczó párra. A kisasszony esése kényelmetlen lehetett, mert a szoknyái a fejére borultak és tisztán lehetett látni a — harisnyáját. Közben a harisnyakötője kioldódott s úgy rémlett, mintha Teőreök Tihai hirtelen fölemelte volna és ez emlékezetes szavak kíséretében tüzte volna gombylukába:

— Honny soit qui mal y pense...

Egy óriási embergomolyag keletkezett aztán, amelyből még csak egyes kalimpázó lábakra emlékezem, melyek mint valami polypkarok ágaskodtak a levegőben. Rövid felőrái küzködés után végre sikerült kibontakozniok a gomolyagból, s mintha mi sem történt volna, siettek a buffet-hez, hogy felüdítsék magukat. Háromnegyed órai szünet következett ezután, mely idő alatt többször vettem észre, hogy egyes párok sutytyomban elkarikáznak az erdő homályosabb részeibe. Valószínűleg próba-biciklizést tesznek, gondoltam magamban.

Közben leomlottak az alkony árnyai s a fákra aggatótt lampionok kigyultak. A tüzoltóság alparancsnoka, ki valamikor tűzér volt, hozzáfogott tűzmesteri teendőihez s gyönyörű rakéták röppentek föl a levegőbe.

Következett a négyes. Töröktörő Teőreök Tihai mint rendező harsány hangon kereste a vis-à-vis-kat s szerencsésen sikerült is 19 párt összeállítania. Egyedül az állatorvosné elvirágozott lányának nem akadt táncosa s Teőreök Tihai aggodalmasan nézett férfi után, akinek karját az állatorvos-kisasszony karjába fűhesse. Végre rajtam akadt meg tekintete s ünnepélyesen fölkiért, hogy álljak be a tánczosok sorába. Hiába védekeztem, hogy ökrök vagyok én ahhoz, nem használt semmit, s mikor végre a patyikusné ő nagysága is, kinek az állatorvos kisasszony keresztlánya volt, segítségére sietett Teőreök Tihainak, rezignáltan adtam be a derekamat.

Az állatorvosné elvirágozott lánya diadalmasan mosolygott, mikor beálltam vele a sorba, s jól láttam, hogy a többi lányok irigyelnek tőle. A compliment elég jól sikerült, két oldalról támogattak s így nem eshettem le. Anikor azonban meg akartam fordulni, hogy tánczosom balján foglaljak helyet, hirtelen kiszaladt, alólam biciklim hátulsó kerekére s én egyensúlyt veszítve, elvirágozott tánczosom keblére estem, amitől annyira megijedtem, hogy kétségbeesve fordítottam el a fejemet. Ekkor láttam, hogy a hátulsó kerék vis-à-vis-mat, ki a helybeli segédjegyző volt, úgy orron ütötte, hogy rögtön megindult az orra vére s a sebesült notorius nőrtárius megindultan hajtotta fejét tánczosnője vállára. Hogy mi történt azután, nem tudom, csak azt éreztem, mintha a chizei gulák egyszerre mind rám dültek volna s az eltemetett Rhamses királyok rémesen nyögnének alattam. S úgy rémlett közben, mintha az egyik Rhamses királynak teljesen azonos hangja volna az állatorvosné elvirágozott lányával.

Hogy miként kerültem ki a gulák alól, arra ismét nem tudok emlékezni, csak arra eszméltem föl, amidőn kalap nélkül, izdatan és porlepetten alkudoztam egy miklósvári fuvarossal, hogy meennyiért vinne el még az éjszaka leple alatt a legközelebbi állomásig. Nemsokára kocsin ültem s csak ekkor értem rá gondolataimat némileg rendbe szedni. Időnként aggodalmasan néztem vissza a miklósvári erdő felé, halálos rettegéssel, ha vajjon nem üldöznek-e.

Nem történt semmi ilyes. A hűvös éjszakai szellő olykor-olykor még felém hajtotta az egyesült zenekar vidám hangjait s úgy rémlett, mintha valczert játszana. Közben egy-egy vakító rakéta röppent föl az éjszakába a tüzoltó-alparancsnok szakavatott kezéből, s az egyik rakétán mintha a patyikusné ő nagysága, a Teőreök Tihai s az én nevem kezdőbetűit olvastam volna egy koszoruba fonva...

VI. A finale.

— Ugyan mit hadonászik oly örülten kezzel-lábbal? — dörgött rám a szerkesztő bariton hangja s én ijed-

ten ugrottam föl a szerkesztőség sok vihárt átélő bórdiványáról, ahol mélységes álomban voltam elmerülve. — Legalább is félőrája nézem, hogy mily kínosan nyög és jajgat s közben úgy jártak a kezei és lábai, mint valami szélmalom.

Hebegni kezdtem valamit Rhamsesről, gulákról, biciklikről... s nyöszörögve tapogattam az oldalamat, mely, úgy éreztem, mintha össze-vissza volna törve.

Pedig hát az egész majális-história csak álom volt, mely valószínűleg ebben az átkozott hőségben nyomott el. Az izzadság még mindig ömlött rólam s kezemben görcsösen szorongattam a Teőreök Tihai levelező-lapját, az első fecskét...

Dühösen dobtam a papirkosárba.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

705. szám. 1898. bvgrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbíró-ság V. 169. §-1898. számú végzése folytán dr. Pop Lőrincz ügyvéd által képviselt bucsumi Trifa Ilina javára odaváló Czandru Juon ellen 141 frt 40 kr tőke és eddig összesen 71 frt 49 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 898. §-t foglalt és 303 frt 80 kr-ra becsült, a foglalási jegyzőkönyv 1-18. tételig 1 fő, 2 tehén, 1 üdő, 20 juh, 2 kalangya szőna, 2 ökor és különböző háziutortokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbíró-ság idézett számú kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis nperes lakásán Bucsum-Poenyban leendő eszközésére 1898. évi jul. hó 28-ik és következő napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldöttnék vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüg-gesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Abrudbányán, 1898. évi július hó 11. napján.

Szabó Dénes,
kir. bírósági végrehajtó.

1535 1-1

1006—898. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság által a nagyenyedi kisegítő takarékpénztárnak Vinezó János, Vinezó Márton, Vinezó Istvánné, István, Ferencz, Kati s Márton gyermeke elleni végrehajtási ügyében, végrehajtó kérelmére, a végrehajtási árverés 200 frt tőke, ennek 1891. évi augusztus hó 29-ik napjától járó 8% kamatai, 33 frt 10 kr már megállapított, valamint jelenlegi 9 frt 65 kr és a meg felmerülő költségeknek kielégítése végett Vinezó Márton s János végrehajtást szenvedőknek a m.-szentbenedei 121 sz. tkjében A + 22-28 r. sz. alatti fekvőkre 620 frt; Vinezó Istvánné és gyámoltjainak a m.-szentbenedei 267 sz. tkjében A + 6—10 rend sz. alatti foglalt ingatlanaira 250 frt megállapított kiküldési árban elrendeltetett. Megjegyeztetik, hogy a 121 sz. tkjében A + 504 hr. sz. szőlőt 17 frt 15 kr, az 509 hr. sz. szőlőt pedig 33 frt 43 1/2 kr dézsmaváltásig terhel.

Az árverés 1898. évi augusztus hó 16-ik napján d. e. 10 órákor M.-Szt.-Benedek községben fog megtartatni.

Árverezni szándékozók, végrehajtó kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban letenni.

Vevő köteles a vételárt az árverés jogerőre válta után 3 egyenlő részletben, 15, 30 és 60 nap alatt, minden vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítottatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint tkvi hatóságnál és M.-Szt.-Benedek község előljárásiágánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fent írt tkjében feljegyeztetni, végre az árverési hirdetmény törvény-szabta módon közzétenni rendeltetett.

A kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyed, 1898. április hó 28-án.

Csernátóni Vajda Péter,
kir. járásbíró.

1536 1-1

469—1898. bvgrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbíró-ság V. 373—1898. számú végzése folytán dr. Pop Lőrincz ügyvéd által képviselt, az abrudbányai ev. ref. egyház javára odaváló Tabakovits Árpádné ellen 98 frt 95 kr tőke, ennek 1897. évi márciusus hó 5. napjától számított 5% kamatai és eddig összesen 13 frt 40 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 1897. §-t foglalt és 318 frt-ra becsült, a foglalási jegyzőkönyv 7-ik tételétől egész a 14-ik tételig különböző nemű háziutortokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbíró-ság idézett sz. kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Abrudbányán leendő eszközésére 1898. augusztus hó 6-ik és következő napjának d. u. 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldöttnék vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüg-gesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Abrudbányán, 1898. évi július hó 20. napján.

Szabó Dénes,
kir. bírósági végrehajtó.

1537 1-1

496—1898. szám.

Arverési hirdmény.

Alfirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-ez. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. járásbíróság 8241—897. sz. végzése által Balázs Máté végrehajtó javára nagyenyedi lakos Szász András ellen 170 frt tőke, ennek 1897. év május hó 11. napától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járuléki követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság foglalt és 432 frtra becsült 30000 drb cserép fedélnek 10000 drb. téglá, 6000 drb téglá égetetlen és házi butorok, melyek a nagyenyedi kir. járásbírósnak 7848—898 sz. a végzése alapján felafoglaltattak, nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 1898 V. 136/2 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis N.-Enyeden alperes lakásán leendő eszközölésére 1898. évi július hó 28-ik napjának délutáni 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-ez. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-ez. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.
Kelt Nagy-Enyeden, 1898. évi július hó 6. napján.

Gajszágó Simon,
kir. bír. végrehajtó.

1533 1—1

Nem a nagy krach,

hanem szolid alapon vagyunk képesek az alább felsorolt Britannia-ezüst készletet 56 drbot. hallatlanul olcsón: **6 frt 60 kr**ért bárkinek eladni,

6 drb fin. Britannia asztali kés, val. ang. peng,
6 drb amer. Britannia-ezüst villa egy darabból,
6 drb amer. Britannia-ezüst evőkanál,
12 drb amer. Britannia-ezüst kávékanál,
1 drb amer. Britannia-ezüst levesmerő,
1 drb amer. Britannia-ezüst tejmerő,
2 drb amer. Britannia-ezüst tojáslerleg,
6 drb angol Britannia alsótálka,
2 drb határos asztali gyertyatartó,
1 drb teazsűrő,
1 drb igen finom Britannia cukorporzó,
3 drb igen fin. gyümölcskés, porcellán fogóval,
3 drb igen fin. gyümölcsvilla porcellán fogóval,
6 drb Victoria alsótálca.

56 drb összesen csak **6 frt 60 kr**.
Ezt az 56 tárgyat képesek vagyunk **6 frt 60** krnyi poton árón eladni. A Britannia-ezüst kívül-belül fehér fém, mely ezüst színét 25 évig is megtartja, erről jótállunk. Annak bebizonyítására, hogy ez a hirdetés merő igazság, közzétesszük a következő

nyilvános kijelentést:

Az esetre, hogy ha a megküldött britannia ezüstkészlet nem felelne meg, szó nélkül visszadjuk a megfizetett összeget. A ki csak használhatja, rendelje meg e diszes készletet, mely

házassági és alkalmi ajándéknak

továbbá a szállóknak, vendéglőknek és jobb háztartásoknak igen alkalmas. Kapható egyedül csak

RIX kiviteli üzletében

a tanítóegyesület stb. szállítója, törv. bejegyzett 30 év óta fennálló cég

Wien, II/2, Praterstrasse 16.

Széjjelküldés vidékre utánvétellel vagy előzetes fizetés esetén.

Tisztítópör 10 krajczár, láda 40 krajczár.

Valódi csak ezzel a védőjeggyel.

Számos elismerőlevél megtekinthető.

Óvás! A mások részéről hirdett csekély értékű 44 drb evőkészlet nálunk csak 5 frtba kerül, de ezeket nem ajánlhatjuk. 4404 9—12

Több mint 50 év óta sikerrel használtatik!

ESZÉKI SPITZER-KENŐCS

ESZÉKI SALVATOR-SZAPPAN.

Valódi minőségben csakis, mint eddig, ezental is Eszéken, felsőváros

Dienes C. J.-féle

gyógyszertárban készül és megrendelhető.

Szeplőket és májfoltokat,

valamint az összes bőrtisztítatlanságokat biztosan eltávolít.

tégely valódi Spitzer-kenőcs 35 kr.
1 üveg „ Spitzer-mosdóviz 40 „
1 darab „ Salvator-szappan 50 „
1 doboz „ lyoni rizspor 3 „
1 szinben „ 50 kr és 1 frt.
1 tégely közpaszta „ 60 kr.

Figyelmeztetés!

Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beigtatott védjeggyel el van látva, és kérik a t. közönség csakis DIENES-féle eszéki kenőcsöt és szappant kérni és elfogadni.

1486 8—11

533—1898. szám.

Arverési hirdmény.

Alfirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-ez. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. járásbíróság

650—895. számú végzése által Jakab Albert végrehajtó javára marosvásárhelyi lakos Bedőházi Béla ellen 620 frt tőke, ennek 1894. év május hó 30. napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járuléki követelés erejéig elrendelt kiegészítési végrehajtás alkalmával bíróság foglalt és 797 frtra becsült 1 gépműtós mellű és „Jó szív” sorozatjából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 1898 V. 136/2 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Nagy-Enyeden a városháza előtt leendő eszközölésére 1898-ik évi július hó 28-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-ez. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-ez. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt N.-Enyeden, 1898. évi július hó 6. napján.

Gajszágó Simon,
kir. bírósági végrehajtó.

1534 1—1

Kitűnő

vastag hántott cserefát

ajánlunk ölet 10 frton házhöz szállítva, tömötten összerakva. Előre rendelhető Bisztritsány Lajos üzletében Nagy-Enyeden.

Varga Mihály és Társa.

1506 6—10

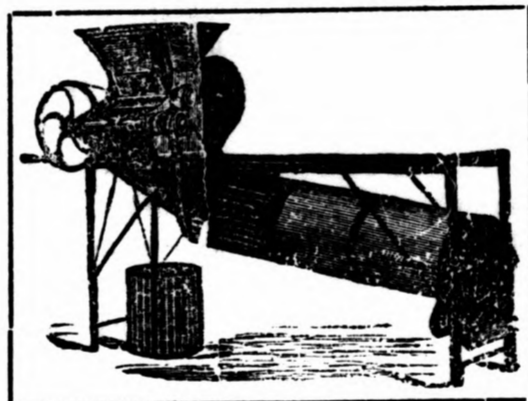
Millenniumi kiállítás 1896: Nagy millenniumi érem.

STAHEL és LENNER Budapest,

Trieur- és lemezlyukasztó-gyár.

Gyár: Katona József-utca 8-ik szám, Margit-híd és nyugoti pályaudvar közt.

1509 4—10

Malom-Trieurhengerek vagy burkolatai.

Lyukasztott vagy hasított lemezek tetszés szerinti nagyságban ipari vagy gazdasági célokra.

Arjegyzékek vagy mintakönyvek ingyen és bérmentve küldetnek.

EGÉSZEN FRISSEN ÉRKEZETT.

Előre bátorkodom a birtokos uraknak szíves tudomásukra hozni, hogy **valódi javított** Wermorel peronoszpóra permetezőim már utba vannak, ezekből a mult évben is közel 40 drbot adtam el és aki csak tehette, még utána rendelt; ez biztosítást nyújt, hogy ezek a legjobbak. Az idén érkezők között még az a javítás is van, hogy folyadéktartójuk oly kemény érzékből készül, mely képes a kékkő-oldat pusztításának ellent állani. **Legkönnyebben szétszedhető**, bárki által igazítható és összeállítható. **Teljes jótállás** mellett árusítom el 12 és 14 frton. Ezek felől Deák Tamás ur, Budapest székesfőváros szőlő- és gyümölcsgazdasági intézője, úgy nyilatkozik, hogy ez idő szerint a legjobbak. Ugy a minta permetező, mint a nyilatkozat nálam már is megtekinthető. Kékkő **legerősebb**, legolcsóbb napi árón, nálam mindig kapható. Nemes acélból készült **kaszáimat** jótállás mellett jó előre szintén ajánlom.

Tisztelettel értesítjük az építető közönséget, vállalkozókat és hivatalokat, hogy bizományosunk **Bisztritsány Lajos** urhoz Nagy-Enyedre nagyobb mennyiségű

Roman és Portland cementet

küldtünk. A beocsini cement legjobbnak bizonyult minden gyártmány felett. Bizományosunk bármely állomásra a fentebbi beocsini gyártmányokból legolcsóbban szállít bármekkora mennyiséget. Tisztelettel

BEOSINI CEMENT UNIÓ.

Bethlen-utczában

3 szoba, konyha, pincze, d'sznó-ól, tyukketrecz, és faskamrával ellátva **kiadó**. Bővebben értekezhetni **Bisztritsány Lajosnál**.

A leghiresebb gőzmalmi liszteket leszállított áron ajánlom.

Korona-tyukszem- és szemölcs-tapaszt mindenkinek ajánlok. Egy doboz ára 30 kr. Biztos eredményről szavatolok, ellenben a pénz teljesen visszaadom. **Friss caviárt, angolnát, pisztrángot, szárdíniát és orosz halakat** jutányosan ajánlok. Teljes tisztelettel

1345 26—52

Bisztritsány Lajos.

Egy 13—14 éves jó erkölcsű fiu

tanulónak

elfogadtatik.

Friss székely turó es kaskavál mindig kapható.